

Hürriyet
27 Haziran 2011,
Pazartesi 16:25

29 Gül sadece
HEMEN GÖNDER
41 TL +KDV

444çiçek
online çiçekçiniz

Yazarlar

Yeni anayasanın omurgası: Başbakan'ın "BDP açılımı"...

Arşivime Ekle Haber Paylaş

Cengiz ÇANDAR

15.06.2011

Bugün 15 Haziran. Yani, Abdullah Öcalan'ın sık sık gönderme yaptığı PKK'nın "eylemsizlik" süresinin son günü. Öcalan, 15 Haziran tarihini"ya tarihi, büyük uzlaşma" ya da "kıyamet günü" gibi niteliklemlerle vurgulamıştı.

Hangisine doğru gidiyoruz?

15 Haziran, elbette ki, bir metafor. Bunu 12 Haziran seçimi sonrası dönem diye algılamak isabet olur. Nitekim, Öcalan da buna böyle işaret etmişti. Dolayısıyla, yarından itibaren "kıyamet" kopmasını kimse beklemesin.

Başbakan'ın "balkon konuşması"nda bazı "kodları" temenni ağırlıklı biçimde "deşifre" ederek, yakın gelecekte Kürt sorununun barışçıl çözüm rotasına gireceğine ilişkin umutlu beklentiler ve yorumlara rastlanıyor. İhtiyatı elden bırakmamak da yarar var. Çünkü, seçim sonrası ilk 48 saat içinde bakıldığında, BDP, seçim sonuçlarına ve başarısına gerektiği gibi adapte olabilmemiş görünmüyor.

Bu tabii değişebilir ama manzara şimdilik bu.

BDP'nin "niteliksel" önemi, 36 sandalye ile TBMM'ye taşınmasındaki "niceliksel" gücünün çok ötesinde. Son seçim sonuçları, BDP'yi yeni anayasa yapımında "Kürt sorununun doğrudan temsilcisi" konumuna oturttu. Kürt oylarının çoğunluğu BDP'ye ait.

O nedenle, Kürt sorununa çözümü de içerecek yeni anayasanın omurgası, Ak Parti-BDP uzlaşması üzerine oturmak zorunda. CHP, buna katkıda bulunabilecek cinsten hayati bir rol oynayabilir ama yeni anayasa, esas olarak, Ak Parti-CHP uzlaşması üzerine oturur, BDP'yi dışarsa, sorun çözülmez.

PKK-BDP doğru okunmalı

Taha Akyol, dün, "AKP ile CHP arasında yeni anayasa konusunda bir diyalogun gelişmesini mümkün görüyorum; çünkü anayasa konusundaki görüşleri uzlaştırılabilir niteliktedir. Medya ve STK'lar bunu teşvik etmelidir. BDP ile de anayasa diyalogu yapılması son derece gereklidir. Fakat buradaki sorun, BDP'nin nasıl davranacağıdır. BDP'nin vekil sayısı 36'ya çıktı. Bu, onun "demokratik sorumluluk" duygusunu mu geliştirir; yoksa etnik milliyetçiliğin tabiatındaki çatışmacılığı mı besler?! Önümüzdeki dönemin hayati sorunu budur" diye yazdı.

Genel anlamda doğru. "Önümüzdeki dönemin hayati sorunu" gerçekten de bu.

Ancak, BDP'yi doğru okumak gerekiyor. BDP –asıl dayanağı olan PKK- çocuklarının sandığı gibi "etnik Kürt milliyetçiliği"nin temsilcisi değildir. PKK-BDP'nin ideolojisi de, çekirdek önder kadrosu da, "Kürt solu"nu ifade ediyor.

"Kürt solculuğu", tıpkı Türk solculuğunun büyük ölçüde Kemalizm ve ulusalcılıkla harmanlanmış olması gibi, bir nevi "Kürt Kemalizmi" ve "Kürt ulusalcılığı" ile harmanlanmıştır ve Kürtlerin bunca yıl inkar, asimilasyon ve zulme maruz kalan bir halk olmalarından ötürü, doğal olarak, "Kürt kimlik vurgusu" ön plandadır ama bu, PKK-BDP'yi "etnik milliyetçiliğin temsilcisi" gibi algılamamızı gerektirmez. Hele, PKK-BDP'yi MHP ile, ve en vahimi Ergenekon ile aynı kategorizasyon içine oturtmamızı hiç gerektirmez.

Hasan Cemal dün "Türkiye 12 Haziran'la birlikte, öyle sanıyorum ki, Kürtleri artık bir siyasal varlık olarak da tanımaya başlamıştır. Bu gerçeği her şeyden önce Tayyip Erdoğan'ın kabullenmesi gerekir. Çünkü bu seçim sonucu, Kürt sorunuyla PKK arasına duvar çekmenin, BDP ile İmralı'yı görmezden gelmenin, meydanlarda Öcalan'ı asmaktan söz edebilmenin bu ülkede barış açısından nasıl bir yanlış ve hatalı bir değerlendirme olduğunu Erdoğan'la kurmaylarına göstermiş olmalıdır" derken çok önemli bir doğruya parmak bastı.

Umalım ve dileyelim ki, -bu konuda şüphemiz devam etmekle birlikte- öyle olsun.

Hasan Cemal, "Eğer gerçekten barış diyorsak, bu konuda nasıl ki BDP, Kandil ve İmralı görmezden gelinemezse, nasıl ki Kılıçdaroğlu CHP'si göz ardı edilemezse, bunun gibi her iki seçmenden birinin oyunu almış olan Erdoğan ve Ak Parti'ye de sırt dönülerek barış yolu açılmaz Türkiye'de" diyerek bir başka çok önemli gerçeği de vurguladı.

BDP de kendisini doğru okumalı

Bu nokta da BDP'nin henüz "zafer sarhoşluğu"ndan ayrılarak, serinkanlı ve "demokratik sorumluluk" içinde davranacağına ilişkin belirtiler ortaya gelmedi.

BDP'nin seçim sonuçlarını çok doğru değerlendirmesi gerekiyor.

Gerçekten de olağanüstü zor şartlarda, 36 bağımsız aday milletvekili seçtirmek, Diyarbakır, Van, Hakkari, Mardin, Şırnak, Batman ve Muş'ta, bazıları uzak ara, birinci parti çıkmak çok büyük bir başarıdır ama şu gerçekleri de görmemiz ve BDP'nin de görmesi lazım:

1. BDP'nin oyu 1 puan bile artmamıştır.
2. Türkiye'deki Kürtlerin yüzde 42'si Ak Parti'ye oy vermiştir. PKK-BDP, Ak Parti'yi Kürtler arasından silememiştir. (Bu olgu, uzlaşma için bir araç olarak değerlendirildiği takdirde olumlu sonuç verir)
3. BDP'nin Türkiye sosyalist solunun bir bölümünden gösterdiği adayların toplumsal zemininin –çok büyük bölümünün diyelim- "Türk kökenli seçmenler" olmadığı bellidir. O adaylar da, seçilirken, PKK-BDP'nin kitle tabanına dayanmışlardır.
4. Şerafettin Elçi ve Altan Tan gibi sol olmayan ya da İslami-muhafazakar kimlikli adaylar, HAKPAR'ın desteği "psikolojik bir sinerji" yaratmış ama bu "seçmen sinerjisi"ne dönüşecek ölçüde olmamıştır.

Ak Parti'nin (daha doğrusu Tayyip Erdoğan'ın)12 Haziran'da "Kürdistan" diye nitelenen coğrafi alanda gerilediği ortaya çıkmış olsa bile,

intel oyunucindesin.com intel CORE i5

1 adet
Samsung P1000 Galaxy Tablet

Haberler Anında Cebinizde **Hürriyet Mobil**

Haberler Anında Bilgisayarınızda **Haber Alarmı**

Haber Kaçırmaya Son **Hürriyet Mind**

Sitene Haber Ekle Kazan **Bumerang**

asla silinmediği ve yine de hatırı sayılır oranda bir temsil yeteneğini koruduğu ve hatta konsolide ettiği görülüyor. Yani, Tayyip Erdoğan, "Kürt kardeşlerim" deme hakkını kendisinde görmeye devam edecek demektir.

Yani, evet, PKK-BDP, Kürt sorununa taraftır (tabii ki, çözümüne de) ama Kürtlerin temsili bakımından, 12 Haziran, ona da bir sınır çizmiştir.

Demokrasi, Demokratik siyaset, Demokratik çözüm

Selahattin Demirtaş, buruk bir dille, Başbakan'ın kendilerini "terörist" olarak nitelendirdiğini hatırlatarak, "Şimdi anayasa için nasıl teröristlerle konuşacak?" diye sitem ediyor.

12 Haziran'dan sonra bu vurguya yapmanın kime, ne yararı var?

Sonuç olarak, nasıl Tayyip Erdoğan'ın "balkon konuşması"nı uzlaşmalı yeni anayasa sürecinde BDP ile ciddi bir müzakereye tercüme etmesi beklenecekse, BDP'nin de Selahattin Demirtaş'ın yukarıdak değil ama şu sözlerini ciddi biçimde uygulamaya dönüştürmesi beklenmeli:

"Bu sıradan bir başarı değil, tesadüf de değil. Medyanın bizi göstermek istediği imajın aksine bir halk hareketiyiz. Binlerce tutuklumuz var; devlet yardımı almıyoruz, sürekli polis baskısıyla karşı karşıyayız. Ama buna rağmen, halk bizi anlıyor, destek veriyor. Çünkü biz halkın kendisiyiz. Bana BDP'ye verilen oyun ne anlamı olduğunu soruyorsunuz. Tabii bizler söylemlerimizde, demokratik özerkliği, barışı, Öcalan'ın serbest kalmasını savunduk. Ama en nihayetinde demokratik siyaseti savunduk. Burada verilen oy, demokrasiye verilen oydur."

Doğru. O halk, bu oyları 36 kişi gitsin TBMM'de "Savaşı savunsun, biz de o güçle savaşmaya devam edelim" diye vermedi; "Gitsin, savaşın son bulmasında, bizim arzuladığımız katkıyı yapsın" diye verdi. Çözümü "demokrasi"de gördüğü için verdi.

Yeni anayasa için, Başbakan'ın ciddi ve gerçek bir "BDP açılımı"na ihtiyaç var.